

**KINH BẢN NGUYỆN CÔNG ĐỨC
CỦA BẢY ĐỨC PHẬT ĐƯỢC SƯ LƯU LY QUANG
QUYỀN HẠ**

Hán dịch: Đồi Đường_Tam Tạng Sa Môn NGHĨA TỊNH dịch ở Phật Quang Nội
Tự.

Phục hồi Phạn Chú và Việt dịch: HUYỀN THANH

Bấy giờ, Đức Phật bảo:"Này **Mạn Thù Thất Lợi** (Mañjuśrī) ! Nguyện lớn mà Đức **Được Sư Lưu Ly Quang Như Lai** (Bhaiṣajya-guru-vaidurya-prabha-tathāgata) ấy khi hành Đạo Bồ Tát đã phát ra với Công Đức trang nghiêm của cõi Phật ấy thì Ta ở một kiếp hoặc hơn một kiếp, nói chẳng thể hết.

Cõi Phật ấy hoàn toàn trong sạch, không có các dục nhiễm, cũng không có người nữ với tiếng khở não của ba nẻo ác, dùng Lưu Ly trong sạch mà làm đất ấy. Cổng thành, cung điện với các hành lang, mái hiên, cửa sổ, màn lưới... đều do bảy báu tạo thành, cũng như công đức trang nghiêm của Thế Giới **Cực Lạc** (Sukha-vati) ở phương Tây.

Ở trong nước ấy có hai vị Bồ Tát Ma Ha Tát, vị thứ nhất tên là **Nhật Quang Biến Chiếu** (Sūrya-prabha), vị thứ hai tên là **Nguyệt Quang Biến Chiếu** (Candra-prabha) là bậc thượng thủ của vô lượng chúng Bồ Tát, đều hay giữ gìn Tạng báu Chính Pháp của Đức Phật ấy.

Thế nên **Mạn Thù Thất Lợi** ! Nếu kẻ trai lành, người nữ thiện có niềm tin trong sạch, cần phải nguyện sinh về Thế Giới của Đức Phật ấy.

Lại nữa, **Mạn Thù Thất Lợi** ! Nếu có chúng sinh chẳng biết thiện ác, chỉ ôm ấp tham lam, keo kiệt, chẳng biết ban cho (Huệ Thí) với quả báo của việc bố thí, ngu si, kém Trí, không có lòng tin, phần lớn lo cất chứa trân bảo, của cải, siêng năng cực nhọc để giữ gìn, thấy người đến xin thì sinh tâm chẳng vui. Giả sử chẳng được, phải đem ban cho thời như cắt thịt trên thân, rất là đau tiếc.

Lại có vô lượng hữu tình keo kiệt tham lam, gom chứa tiền của, tự mình còn chẳng thể dùng, hưởng chi là sẽ cung cấp cho cha mẹ, vợ con, đầy tớ, người giúp việc với kẻ đến xin. Các hữu tình ấy từ chôn này chết đi, sẽ sinh trong nẻo quý đói, hoặc nẻo bàng sinh. Do xưa kia ở nhân gian, từng nghe tên của Đức Được Sư Lưu Ly Quang Như Lai, cho nên tuy ở tại nẻo ác, quay trở lại được nhớ nghĩ đến tên của Đức Như Lai ấy, nên liền ở chôn đó mất đi và sinh trong cõi người, được Túc Mệnh Trí, nhớ sợ nỗi khổ trong nẻo ác, chẳng ham thích dục lạc, ưa làm việc ban cho, khen ngợi người bố thí. Hết tài vật không có tâm tham lam keo kiệt, dần dần còn có thể đem đầu, mắt, tay, chân, máu thịt, thân phần... cho người đến xin, hưởng chi là tài vật khác.

Lại nữa, **Mạn Thù Thất Lợi** ! Nếu lại có người quy y Đức Thế Tôn, thọ nhận các chỗ học nhưng phá hoại Giới, uy nghi với hoại Chính Kiến. Có người trì Giới, Chính Kiến nhưng chẳng cầu Đa Văn, đối với nghĩa sâu xa của Khế Kinh do Đức Phật đã nói chẳng thể hiểu rõ. Tuy có kẻ đa văn nhưng ôm ấp kiêu mạn, do tâm Mạn nên tự cho mình đúng còn kẻ khác là sai, nghi ngờ chê bai Chính Pháp, làm bạn đảng của Ma.

Người ngu như vậy, tự hành Tà Kiến, lại khiến cho cho vô lượng trăm ngàn hữu tình bị đọa vào hố nguy hiểm lớn. Nếu từng nghe danh hiệu của Đức Dược Sư Lưu Ly Quang Như Lai này, do uy lực Bản Nguyện của Đức Như Lai ấy nên ở trong Địa Ngục nhớ danh hiệu của Phật, từ chốn đó chết đi, lại sinh trong nhân gian được Chính Kiến, tinh tiến, ý ưa thích sự điều hoà hiền lành, bỏ tục xuất gia, ở trong Phật Pháp thọ trì chỗ học không có hủy phạm, chính kiến đa văn, hiểu nghĩa thâm sâu, lia nơi kiêu mạn, chẳng chê bai Chính Pháp, chẳng làm bạn của Ma, dần dần tu hành các Hạnh Bồ-tát, cho đến Bồ Đề.

Lại nữa, Mạn Thù Thất Lợi ! Nếu các hữu tình tham lam, keo kiệt, ganh ghét....tạo các nghiệp ác, khen mình chê người. Khi chết sẽ đọa vào trong ba nẻo ác, vô lượng ngàn năm chịu các nỗi khổ đau. Từ chốn ấy kết thúc xong, sinh vào Nhân Gian, hoặc làm bò, ngựa, lạc đà, lừa ...luôn bị roi gậy đánh đập, đói khát ràng buộc tâm, thân thường phải chở nặng , khốn khổ cực nhọc. Nếu được làm người, thì sinh ở chốn hèn kém, làm đầy tớ, nô bộc chịu sự sai khiến của kẻ khác, luôn luôn chẳng được tự tại. Do xưa kia trong cõi người, từng nghe danh hiệu của Đức Dược Sư Lưu Ly Quang Như Lai, nhờ sức của căn lành này, nay lại nhớ niệm, chí tâm quy y, dùng Thân Lực của Đức Phật mà thoát khỏi mọi khổ, các căn thông lợi, Trí Tuệ đa văn, luôn cầu Thắng Pháp, thường gặp bạn lành, chặt đứt hẳn lưới Ma, đập nát vỏ vô minh, khô cạn sông phiền não, thoát khỏi tất cả sinh, già, bệnh, chết, lo buồn, khổ não, cho đến Bồ Đề.

Lại nữa, Mạn Thù Thất Lợi ! Nếu các hữu tình ưa thích sự ngang trái chia lìa, cùng nhau đấu tụng, não loạn ta người. Dùng thân miệng ý tạo các nghiệp ác, triển chuyển thường làm việc chẳng nhiều ích, mưu hại lẫn nhau. Cáo triệu Thần của hàng núi, rừng, cây, gò mả...giết các chúng sinh, lấy máu thịt ấy cúng tế cho hàng Thần Dạ Xoa, La Sát. Viết tên của người oán hoặc làm hình tượng của họ, dùng Chú Thuật ác mà chú trớ, Yểm My, Cổ Đạo, Chú, Khởi Thi Quý... khiến cho chặt đứt mạng sống và phá hoại thân thể của người ấy. Các hữu tình đó nếu được nghe danh hiệu của Đức Dược Sư Lưu Ly Quang Như Lai thì các duyên ác ấy đều chẳng thể gây hại, tất cả triển chuyển đều khởi tâm Từ Bi, lợi ích, an vui, không có ý gây tổn não với tâm nghi ngờ oán hận.... Đối với mình, hết thấy sinh niềm vui biết đủ.

Lại nữa, Mạn Thù Thất Lợi ! Nếu có bốn Chúng: Bất Sô, Bất Sô Ni, Cận Sự nam, Cận Sự nữ cùng với kẻ trai lành, người nữ thiện có niềm tin trong sạch khác... Nếu hay thọ trì tám chi Trai Giới, hoặc trai qua một năm, hoặc là ba tháng, thọ trì chỗ học. Dùng căn lành này, nguyện sinh về Thế Giới Cực Lạc ở phương Tây, thấy Đức Phật **Vô Lượng Thọ** (Amitāyus-buddha). Nếu nghe danh hiệu của Đức Dược Sư Lưu Ly Quang Như Lai nên lúc mạng chung thời có tám vị Bồ Tát nương Thần Thông đi đến, bày nơi đi đến ấy. Liền ở cõi đó, tự nhiên hóa sinh trong mọi loại hoa hoa báu đủ màu sắc.

Nếu có Nhân này sinh ở trên Trời, tuy sinh trong cõi Trời mà căn lành xưa kia cũng chẳng cùng tận, lại chẳng còn sinh vào các nẻo ác khác. Tuổi thọ ở trên cõi Trời chấm dứt, sanh trở lại Nhân Gian, hoặc làm vị Luân Vương, thống nhiếp bốn châu, uy đức tự tại, khuyến hoá vô lượng trăm ngàn hữu tình ở **mười Thiện Đạo** khiến họ tu tập.

Hoặc sanh vào nhà của Sát Đế Lợi, Bà La Môn, cư sĩ quý tộc... tài bảo rất nhiều tràn đầy kho chứa. Hình tướng đoan nghiêm, đông đủ quyền thuộc, thông minh, Trí Tuệ, mạnh cứng uy mãnh, có sức của thân to lớn (đại thân lực)

an trí tại cái toà cao ở chỗ đã được rưới quét sạch sẽ. Khi ấy bốn vị Đại Thiên Vương và quyến thuộc của họ cùng với vô lượng trăm ngàn Thiên Chúng đều đến chỗ đó cúng dường thủ hộ.

Thế Tôn ! Nếu nơi chôn có Kinh báu này lưu hành với có người thọ trì. Dùng Công Đức Bản Nguyên của bảy Đức Phật Như Lai ấy với nghe sức uy thần của danh hiệu. Nên biết chôn đó không có nạn chết đột ngột cũng lại chẳng bị các Quỷ Thần ác cướp đoạt tinh khí. Giả sử đã bị cướp đoạt cũng được hoàn lại như cũ, thân tâm an vui"

Đức Phật bảo Mạn Thù Thất Lợi:" Như vậy ! Như vậy! Như ông đã nói.

Này Mạn Thù Thất Lợi ! Nếu kẻ trai lành, người nữ thiện có niềm tin trong sạch muốn cúng dường bảy Đức Như Lai ấy thì trước tiên nên tạo hình tượng của bảy Đức Phật, an trên Toà thượng diệu ở chỗ trong sạch rồi rải hoa, đốt hương, dùng các phương phạn trang nghiêm chỗ ấy. Bảy ngày bảy đêm thọ Trai Giới, ăn thức ăn trong sạch, tắm rửa thân thể, mặc áo mới sạch, tâm không có cầu trục cũng không có giận hờn. Đối với các hữu tình thường khởi tâm lợi lạc, Từ Bi Hỷ Xả, Bình Đẳng. Tấu nhạc, đàn ca, khen ngợi, nhiễu quanh tượng Phật theo bên phải. Niệm hết thấy Bản Nguyên của Đức Như Lai ấy, đọc tụng Kinh này, suy tư ý nghĩa, diễn nói mở bày thì tùy theo ước nguyện. Cầu sống lâu được sống lâu, cầu giàu có được giàu có, cầu quan vị được quan vị, cầu con trai con gái được con trai con gái, tất cả đều vừa ý

Nếu lại có người chợt bị mộng ác, thấy các tướng ác, hoặc chim quái đến tụ tập, hoặc ở nhà hiện ra trăm điều quái dị... Nếu người này đem mọi loại vật dụng thượng diệu cung kính cúng dường chư Phật ấy thì mộng ác, tướng ác, các việc chẳng tốt lành thấy đều ẩn mất, chẳng thể gây tai vạ.

Hoặc có sự sợ hãi về nước, lửa, đao, chát độc, bị treo ở nơi cao ngất, lời đi nguy hiểm, voi ác, sư tử, cọp, sói, gấu heo, gấu chó, rắn, bọ cạp, rít... Nếu hay chí tâm nhớ nghĩ Đức Phật ấy, cung kính cúng dường thì tất cả sự sợ hãi đều được giải thoát.

Nếu bị nước khác xâm lấn quấy nhiễu, trộm cướp, phản loạn... Nghĩ nhớ cung kính Đức Như Lai ấy thì hết thấy oán địch thấy đều lui tan.

Lại nữa, Mạn Thù Thất Lợi ! Nếu kẻ trai lành, người nữ thiện có niềm tin trong sạch, cho đến trọn đời chẳng phụng thờ hàng Trời khác. Chỉ nên một lòng quy y Phật Pháp Tăng, thọ trì Cấm Giới, hoặc năm Giới, mười Giới, 24 Giới của Bồ Tát, 250 Giới của Bát Sô, 500 Giới của Bát Sô Ni. Ở trong các Giới, hoặc có hủy phạm, sợ bị đọa vào nẻo ác. Nếu hay chuyên niệm danh hiệu của Đức Phật ấy, cung kính cúng dường thì quyết định chẳng bị sinh trong ba nẻo ác.

Hoặc có người nữ ngay lúc sinh sản chịu sự cực khổ. Nếu hay chí tâm xưng tên, lễ tán, cung kính cúng dường bảy Đức Phật Như Lai ấy thì mọi khổ đều trừ. Đứa con được sinh ra có dung mạo đoan chính, người nhìn thấy đều vui vẻ, lợi căn, thông minh, ít bệnh, an ổn, không có bị Phi Nhân cướp đoạt tinh khí".

Bấy giờ đức Thế Tôn bảo **A Nan** (Ānanda) rằng:" Như Ta khen ngợi hết thấy danh hiệu, Công Đức của bảy Đức Thế Như Lai ấy. Đây là cảnh giới thâm sâu của chư Phật, khó thể hiểu thấu. Ông đừng sinh nghi ngờ "

A Nan bạch rằng:" Thế Tôn ! Con đối với nghĩa sâu xa của Khế Kinh do Đức Như Lai đã nói, chẳng sinh nghi hoặc. Tại sao thế ? Vì Nghiệp thuộc thân, miệng, ý của tất cả Như Lai đều không có hư dối.

Thế Tôn ! Mặt trời, mặt trăng này có thể khiến cho rơi xuống. Núi vua Diêu Cao (Sumeru) có thể khiến cho nghiêng động, nhưng lời của chư Phật đã nói, rốt ráo không có sai khác.

Thế Tôn ! Nhưng có chúng sanh chẳng đủ Tín Căn, nghe nói cảnh giới thâm sâu của chư Phật, khởi suy nghĩ này: "**Làm sao chỉ niệm danh hiệu của bảy Đức Phật liền được chứng ấy Công Đức thắng lợi?**". Do đây chẳng tin, liền sinh phỉ báng, kể ấy ở trong đêm dài mất lợi lạc lớn, bị đọa lạc trong các nẻo ác"

Đức Phật bảo A Nan:" Các hữu tình ấy nếu tai được nghe danh hiệu của chư Phật mà bị đọa vào nẻo ác thì không có chuyện đó.Chỉ trừ Định Nghiệp thời chẳng thể chuyển được.

Này A-Nan! Đây là cảnh giới thâm sâu của chư Phật, khó thể tin hiểu. Ông hay tin nhận, nên biết đều là uy lực của Như Lai.

Này A Nan ! Tất cả hàng Thanh Văn với Độc Giác đều chẳng thể biết, chỉ trừ hàng **Nhất Sinh Bồ Xứ Bồ Tát**.

Này A Nan! Thân người khó được, ở trong Tam Bảo tin kính tôn trọng cũng khó có thể được. Được nghe danh hiệu của bảy Đức Phật Như Lai còn khó hơn điều đó.

Này A Nan ! Vô lượng Hạnh Bồ Tát, vô lượng phương tiện khéo léo, vô lượng nguyện rộng lớn của các Như Lai ấy. Hạnh nguyện, phương tiện khéo léo như vậy, Ta nếu một kiếp hoặc hơn một kiếp, nói chẳng thể hết".

Bấy giờ trong Chúng có vị Bồ Tát Ma Ha Tát tên là **Cứu Thoát**, liền từ chỗ ngồi đứng dậy, trật áo hở vai phải, quỳ gối phải sát đất, chấp tay hướng về Đức Phật bạch rằng:" Thế Tôn ! Ở đời Mạt Thế sau này, lúc Tượng Pháp chuyển, nếu có các chúng sanh bị các bệnh khổ dày vò, thân hình gầy ốm, chẳng thể ăn uống, miệng khô ráo, mắt nhìn đều mờ tối, tướng chết hiện trước mặt, cha mẹ, thân thuộc, bạn bè, Tri Thức vây quanh khóc lóc. Thân nằm tại chỗ của mình, thấy Sứ của Diêm Ma Pháp Vương (Yama-dharma-rāja-ceta) dẫn Thần Thức ấy, đến chỗ của vua Diêm Ma. Xong các hữu tình có vị Thần **Câu Sinh**, tùy theo người ấy đã làm nghiệp Thiện Ác thảy đều biên chép đủ, rồi trao cho vị vua ấy. Vua liền y theo Pháp hỏi việc người ấy đã làm, tùy theo tội phước mà phân xử.

Lúc đó thân thuộc tri thức của người bệnh, nếu hay vì người ấy, quy y chư Phật, dùng mọi thứ trang nghiêm, như Pháp cúng dường thì Thần Thức của kẻ ấy hoặc trải qua 7 ngày, hoặc 14 ngày, cho đến 49 ngày... như từ mộng tỉnh dậy, phục hồi tinh thần của mình, đều tự nhớ biết quả báo đã được của nghiệp Thiện, Bất Thiện. Do tự mình chứng thấy nghiệp báo chẳng hư dối cho đến bị mất mạng cũng chẳng tạo ác nữa. Chính vì thế cho nên kẻ trai lành, người nữ thiện có lòng tin trong sạch đều nên thọ trì danh hiệu của bảy Đức Phật, tùy theo sức làm được mà cung kính cúng dường".

Khi ấy Cụ Thọ **A Nan** hỏi Cứu Thoát Bồ Tát rằng:"Thiện Nam Tử! Cung kính cúng dường bảy Đức Như Lai ấy thì Pháp đó như thế nào ?"

Cứu Thoát Bồ Tát nói:" Đại Đức! Nếu có người bệnh với bị tai ách khác, muốn khiến cho thoát khỏi, nên vì người ấy, bảy ngày bảy đêm giữ tám Trai Giới. Nên đem thức ăn uống với vật dụng khác, tùy theo sức mà cúng Phật với Tăng, ngày đêm sáu thời cung kính lễ bái bảy Đức Phật Như Lai ấy, đọc tụng Kinh này 49 biến, thắp 49

ngọn đèn, làm bảy pho hình tượng của Đức Như Lai ấy, trước mỗi một Tượng đều để bảy ngọn đèn, bảy ngọn đèn ấy có dạng tròn như bánh xe, cho đến 49 đêm, ánh sáng chẳng dứt, làm 49 cảnh Phan đũ màu, mỗi cái dài 49 xích (thước tàu), thả 49 loài chúng sinh. Như vậy liền hay lia tai ách nạn, chẳng bị các tai vạ Quỷ ác bắt giữ.

Đại Đức A Nan ! Đây là Pháp thức **cúng dường Như Lai**

Nếu có người ở trong bảy Đức Phật này, tùy chọn một Đức Phật rồi xưng tên, cúng dường đều được vô lượng công đức như vậy, viên mãn điều nguyện cầu, hưởng chi là hay cúng dường đầy đủ.

Lại nữa, Đại Đức A Nan ! Nếu hàng **Sát Đế Lợi Quán Đỉnh Vương**, lúc có tai nạn xảy ra, nghĩa là chúng dân bị nạn bệnh dịch, nạn nước khác xâm bực, nạn phản nghịch ngay trong nước, nạn Tinh Tú biến ra nhiều điềm quái dị, nạn Nhật Thực Nguyệt Thực, nạn mưa gió chẳng đúng thời, nạn quá thời tiết không mưa. Vị Sát Đế Lợi Quán Đỉnh Vương ấy lúc đó nên đối với tất cả hữu tình, khởi tâm Từ Bi, phóng đại ân xá, tha cho chúng sinh bị giam cầm ở chỗ u tối khổ não, như Pháp Thức lúc trước, cúng dường chư Phật.

Do căn lành này với sức Bản Nguyện của Đức Như Lai ấy khiến cho quốc giới của vị vua ấy liền được an ổn, mưa gió đúng thời, lúa mạ được mùa. Trong nước, chúng sinh không có bệnh được an vui, tất cả tướng ác thầy đều ẩn mất. Vị Sát Đế Lợi Quán Đỉnh Vương ấy đều được tăng thêm lợi ích, sống lâu, sắc đẹp, mạnh khỏe, không có bệnh, được tự tại "

Đại Đức A Nan ! Nếu Đế Hậu, Phi Chủ, Trữ Quân, Vương Tử, Đại Thần, Phụ Tướng, Trung Cung Nữ, trăm quan, người dân bị bệnh gây khổ với ách nạn khác...cũng nên kính làm hình tượng của bảy Đức Phật, đọc tụng Kinh này, thấp đèn, làm Phan, thả các sinh mệnh, chí thành cúng dường, rải hoa liền được tiêu trừ bệnh khổ, thoát khỏi mọi nạn"

Bấy giờ, Cụ Thọ A Nan hỏi Cứu Thoát Bồ Tát rằng:"Thiện Nam Tử! Vì sao mạng sống đã hết mà có thể tăng thêm ích lợi ?"

Cứu Thoát Bồ Tát nói:" Đại Đức ! Ngài há chẳng nghe Đức Như Lai nói có chín cách chết đột ngột sao ? Do đó Đức Thế Tôn nói Chú, thuốc tùy theo việc mà cứu chữa, thấp đèn, làm Phan tu các nghiệp Phước. Do tu Phước cho nên được kéo dài thọ mạng"

A Nan hỏi rằng:"Thế nào là chín cách chết đột ngột ?"

Cứu Thoát Bồ Tát nói:

_Thứ nhất là: Có các hữu tình bị bệnh tuy nhẹ nhưng không có Y Dược với người chăm sóc bệnh, giả sử có gặp người làm thuốc chẳng trao cho thuốc ấy, thật chẳng đáng chết mà liền chết đột ngột. Lại tin Thầy của yêu nghiệt, Ngoại Đạo, Tà Ma trong thế gian, vọng nói họa phước, liền sinh sợ hãi. Tâm chẳng tự chính, bói hỏi tốt xấu, giết các chúng sinh, cầu Thần giải tấu, hô gọi các Vãng Lượng, thỉnh xin Phước, cầu ban cho sự ham muốn (ân dục), cầu sống lâu..., cuối cùng chẳng thể được. Ngu mê, kiến thức không đúng (đảo kiến) liền khiến bị chết đột ngột, vào ở Địa Ngục không có kỳ ra.

Thứ hai là bị giết chết bởi Vương Pháp

Thứ ba là: đi săn bắn, vui chơi, ham dâm thích rượu, phóng dật không có độ nên chết đột ngột vì bị Phi Nhân cướp đoạt tinh khí

Thứ tư là: chết đột ngột vì bị lửa thiêu đốt.

Thứ năm là: chết đột ngột vì bị nước cuốn chìm.

Thứ sáu là: chết đột ngột vì bị mọi loại thú ác ăn nuốt

Thứ bảy là: chết đột ngột vì bị rơi từ vách núi

Thứ tám là: chết đột ngột vì bị thuốc độc, Yêm Đảo, Chú Trớ, Khởi Thi Quỷ... gây hại

Thứ chín là: bị đói khát vây khốn, chẳng được ăn uống mà liền chết đột ngột

Đây là Đức Như Lai lược nói chết đột ngột có chín loại này. Ngoài ra còn có vô lượng các cách chết đột ngột, khó thể nói đủ".

Lại nữa, A Nan! Vua Diêm Ma (Yama-rāja) có sổ sách ghi chép hết thảy danh tịch trong thế gian. Nếu các hữu tình bất hiếu, ngũ nghịch, hủy nhục Tam bảo, hoại phép vua quan, phá hoại giới cấm... thì Diêm Ma Pháp Vương (Yama-dharma-rāja) tùy theo tội nặng nhẹ, khảo xét mà trị phạt. Chính vì thế cho nên nay Ta khuyên các hữu tình thấp đèn, làm phan, phóng sanh, tu phước để vượt qua khỏi khổ ách, chẳng còn gặp mọi nạn"

Lúc đó trong Chúng có mười hai vị Đại Tướng Dược Xoa đều ngồi ngay trong Hội, tên các vị ấy là: Đại Tướng **Cung Tỳ La** (Kumbhīra), Đại Tướng **Bạt Chiết La** (Vajra), Đại Tướng **Mê Xí La** (Mihira), Đại Tướng **Át Nễ La** (Andira), Đại Tướng **Mạt Nễ La** (Majira), Đại Tướng **Sa Nễ La** (Śandira), Đại Tướng **Nhân Đà La** (Indra), Đại Tướng **Ba Di La** (Pajra), Đại Tướng **Bạc Hồ La** (Makura), Đại Tướng **Chân Đạt La** (Siṅḍura), Đại Tướng **Chu Đổ La** (Catura), Đại Tướng **Tỳ Yết La** (Vikarala).

Mười hai vị Đại Tướng Dược Xoa này, mỗi một vị đều có bảy ngàn Dược Xoa dùng làm quyến thuộc, cùng lúc cất tiếng bạch với Đức Phật rằng:" Thế Tôn ! Nay chúng con nương vào uy lực của Đức Phật, được nghe danh hiệu của bảy Đức Phật Như Lai nên chẳng còn sợ hãi nẻo ác nữa. Tướng Soái chúng con đều đồng một lòng, cho đến hết đời quy y Phật Pháp Tăng, thề sẽ gánh vác tất cả hữu tình để làm các việc nghĩa lợi, nhiều ích, an vui. Tùy theo những chỗ nào, thành, ấp, làng xóm, Không Nhân, trong rừng ... Nếu có Kinh này lưu bố, đọc tụng hoặc lại có người thọ trì danh hiệu của bảy Đức Phật, cung kính cúng dường thì quyến thuộc của chúng con đều hộ vệ người đó, đều khiến cho thoát khỏi mọi nạn. Hết thảy nguyện cầu đều khiến cho đầy đủ. Hoặc có tật ách, cầu vượt thoát cũng nên đọc tụng Kinh này, dùng sợi tơ năm màu kết danh tự của con. Được như nguyện xong, sau đó mở gút kết"

Bấy giờ Đức Thế Tôn khen các Đại Tướng Dược Xoa rằng:"Lành thay ! Lành thay Đại Dược Xoa Tướng ! Các ông nhớ báo ân đức của bảy Đức Phật Như Lai thường nên như vậy làm lợi ích an vui cho tất cả hữu tình"

Khi ấy trong Hội có nhiều Thiên Chúng có Trí Tuệ yếu kém, suy nghĩ như vậy:"Làm sao mà cách đây hơn Hằng Hà sa các Thế Giới Phật chỉ tạm nghe tên của Như Lai hiện tại liền được vô biên Công Đức thù thắng?".

Bấy giờ Đức Thích Ca Mâu Ni Như Lai biết tâm niệm của các Thiên Chúng, liền nhập vào **Cảnh Triệu Nhất Thiết Như Lai Thâm Thâm Diệu Định**. Vừa vào

Định xong, tất cả ba ngàn Đại Thiên Thế Giới chấn động theo sáu cách, tuôn mưa hoa màu nhiệm của cõi Trời với hương bột của cõi Trời.

Bảy Đức Như Lai ấy thấy tướng đó xong, đều từ nơi nước của mình đi đến Thế Giới **Sách Ha** (Saha-loka-dhātu) cùng với Đức Thích Ca Như Lai thăm hỏi lẫn nhau.

Thời Đức Phật Thế Tôn do sức Bản Nguyên của đời trước nên mỗi mỗi đều từ trên Tòa Sư Tử được trang nghiêm bằng vật báu của cõi Trời, tùy theo chỗ mà ngồi yên. Các chúng Bồ Tát, tám Bộ Trời Rồng, Người, Phi Nhân, quốc vương, vương tử, Trung Cung Phi Hậu và các đại thần, Bà La Môn, Trưởng Giả, Cư Sĩ trước sau vây quanh để nghe nói Pháp. Khi các Thiên Chúng thấy Đức Như Lai ấy đều đã vân tập, sinh hiềm có lớn, liền trừ nghi hoặc

Thời các Đại Chúng khen: "**Thật chưa từng có ?**" rồi đồng thanh khen rằng: "Lành thay ! Lành thay ! Đức Thích Ca Như Lai làm lợi ích cho chúng để trừ niệm nghi ngờ, khiến Như Lai ấy đều đến nơi này"

Lúc đó, các Đại Chúng đều tùy theo sức của mình, đem hương hoa màu nhiệm và mọi Anh Lạc, kỹ nhạc của chư Thiên cúng dường Đức Như Lai, nhiễu quanh theo bên phải bảy vòng, chấp tay, lễ kính, khen rằng: "Thật hiếm có ! Thật hiếm có ! Cảnh giới thâm sâu của chư Phật Như Lai chẳng thể nghĩ bàn. Do sức Nguyên, phương tiện khéo léo trước kia mà cùng hiện ra tướng khác lạ như vậy"

Khi ấy Đại Chúng mỗi mỗi đều phát Nguyên : "*Nguyên cho các chúng sinh đều được Như Lai Thăng Định như vậy*"

Lúc đó Mạn Thù Thất Lợi liền từ chỗ ngồi đứng dậy, chấp tay cung kính, nhiễu quanh Đức Phật bảy vòng, lễ hai bàn chân của Đức Phật rồi bạch rằng: "Thế Tôn ! Lành thay ! Lành thay ! Sức Định của Như Lai chẳng thể nghĩ bàn. Do sức Bản Nguyên, phương tiện khéo léo thành tựu chúng sinh. Nguyên xin vì con nói **Đại Lực Thần Chú** hay khiến cho chúng sinh Phước mỏng đời sau bị bệnh não ràng buộc, hết thấy ách nạn về mặt trời, mặt trăng, Tinh Tú, bệnh dịch, oán ác với đi đường nguy hiểm gặp các điều đáng sợ... để làm nơi nương tựa khiến cho được an ổn. Các chúng sinh ấy đối với Thần Chú này, hoặc tự mình viết, hoặc dạy người viết, thọ trì, đọc tụng, rộng vì người khác nói thì thường được chư Phật hộ niệm. Đức Phật tự hiện thân khiến cho Nguyên đầy đủ, chẳng bị đọa vào néo ác, cũng không có chết đột ngột".

Thời các Như lai khen Mạn Thù Thất Lợi rằng: "Lành thay ! Lành thay ! Sức uy thần của chúng ta như vậy khiến cho ông khuyến tỉnh, thương xót chúng sinh lia các khổ nạn mà nói Thần Chú. Ông hãy lắng nghe ! Hãy khéo suy nghĩ ! Ta sẽ vì ông mà nói.

Này Mạn Thù thất Lợi ! Có Đại Thần Chú tên là **Như Lai Định Lực Lưu Ly Quang**. Nếu có kẻ trai lành, người nữ thiện viết chép, đọc tụng, cung kính cúng dường, đối với các Hàm Thức khởi Tâm Đại Bi thời hết thấy nguyện cầu đều được đầy đủ. Chư Phật hiện thân để hộ niệm, lia chướng não, sẽ sinh vào cõi Phật".

Thời bảy Đức Như Lai dùng một âm thanh, liền nói Chú là:

"Đát điệt tha: Cự mê cự mê, khánh ni mê, ni hứ, mặt đề mặt đề, cấp đa đát tha yết đa, tam ma địa, át đề sắt si đế, át đế, mặt đế, ba lệ ba bả, du đăn nễ, tát bà ba bả, na thế giả, bột thê, bột đồ xương đáp mê, ô mê, củ mê, phát đặc khí đát la, bát lý du đăn nễ, đàm mê, nạt đàm mê, mê lỗ mê lỗ, mê lư thi khiết lệ, tát bà ca la, mặt lật đồ, ni bà lại nễ, bột đề, tô bột thê, phạt đà, át đề sắt sá nê na, hạt lạc xoa, đồ mê, tát bà đề bà,

Đát điệt tha: Án, bạt chiết sái, bạt chiết sái, mạc ha bạt chiết sái, bạt chiết la ba xả, đà lại nễ, tam ma tam ma, tam mạn đa, a bát lại đề hát đa, bạt chiết sái, thiêm ma thiêm ma, bát la thiêm mạn đồ mê, tát bà tỳ a đại dã, củ lỗ củ lỗ, tát bà yết ma, a phạt lại noa nễ xoa dã, tam ma dã, mạc nô tam mạc la, bộ già bạn bạt chiết la ba nễ, tát bà xá mê bát lý bỏ lại dã, toa ha".

ॐ नमो सप्तानाम् सम्यक्सम्बुद्धे

Namo saptānām-samyaksambuddha

ॐ नमो सर्ववज्रधारिणे

Namo sarva vajra-dhārāṇām

ॐ वज्रे वज्रे महावज्रे वज्रपाशे धारिणि समसम समप्रसन्न
दृग वज्रे विमरिमे प्रविमयुते सर्वशुभे कुशले सर्वे कर्मफलानि क
थ विमथ मयश्चरु रितं वज्रधरु सर्वे प्रसि म चरिपुरथ सुद

Tadyathā: Om vajre vajre mahā-vajre vajra-pāśa-dhāraṇi sama
asama samanta apratihata vajre sama sama praśamamyantu sarva
vyādhaya kuru kuru sarva karma aprāṇanī kṣaya śamaya manusmara
bhagavaṃ vajra-pāṇi sarva āśā me paripūraya svāhā

Thế Tôn! Nếu lại có người trì tên của bảy Đức Phật, nhớ nghĩ Bản Nguyện, Công Đức của Đức Phật ấy kèm trì Chú này, đọc tụng, diễn nói thời con khiến cho ước nguyện của người ấy được đầy đủ, không có chỗ thiếu thốn.

Nếu muốn thấy con để hỏi việc Thiện Ác, cần phải viết chép Kinh này, làm hình tượng của bảy Đức Phật và tượng của Chấp Kim Cương Bồ Tát đều an Xá Lợi của Phật trong thân tượng, ở trước mặt tượng này làm mọi loại cúng dường như trên đã nói; lễ bái, nhiễu quanh. Đối với chúng sinh xứ, khởi Tâm Từ Bi, thọ nhận tám Trai Giới, mỗi ngày chia làm ba thời, tắm gội sạch sẽ, ba thời mặc áo riêng, từ ngày mùng tám của kỳ Bạch Nguyệt cho đến ngày mười lăm, mỗi ngày tụng Chú 108 biến, tâm không có tán loạn thời con ở trong giấc mộng liền tự hiện thân nói chuyện với người đó, tùy theo việc mong cầu đều khiến cho đầy đủ".

Thời trong Đại Hội có các Bồ Tát thấy đều xướng lên rằng:"Lành thay ! Lành thay Chấp Kim Cương ! Đà La Ni chẳng thể nghĩ bàn, thật là khéo nói"

Lúc đó bảy Đức Như Lai nói lời như vậy:"Chúng ta hộ giúp Thần Chú mà ông đã nói, vì muốn nhiều ích cho tất cả chúng sanh đều được an vui, đầy đủ việc cầu nguyện, chẳng để cho Chú này ẩn mất nơi đời"

Bấy giờ bảy Đức Phật bảo với các Bồ Tát, Thích, Phạm, bốn vị Thiên Vương rằng:"Nay Ta nay đem Thần Chú này giao phó cho các ông kèm với quyển Kinh này ở đời vị lai sau 500 năm, khi Pháp sắp diệt thời các ông nên hộ trì Kinh này. Uy lực của Kinh này lợi ích rất nhiều, hay trừ mọi tội, nguyện lành đều vừa ý. Đừng đối với chúng sinh Phước mỏng, phi báng Chính Pháp, chế diễu Hiền Thánh mà trao cho Kinh này, khiến cho Chính Pháp mau diệt.

Khi ấy, Bảy Đức Phật Thế Tôn ở phương Đông thấy Đại Chúng này đã làm xong việc cần làm, cơ duyên đã đầy đủ, không còn tâm nghi ngờ nên đều quay trở lại cõi nước của mình, ở trên tòa ấy đột nhiên chẳng hiện.

Bấy giờ Cụ Thọ A Nan Đà liền từ chỗ ngồi đứng dậy, lạy hai bàn chân của Đức Phật, quỳ gối phải sát đất, chấp tay cung kính rồi bạch Phật rằng:"Thế Tôn! Nên dùng tên gì gọi Kinh này ? Chúng con thọ trì như thế nào?"

Đức Phật bảo: "Này A Nan Đà ! Kinh này có tên gọi là **Thất Phật Như Lai Ứng Chính Đẳng Giác Bản Nguyên Công Đức Thủ Thắng Trang Nghiêm**, cũng có tên là **Mạn Thủ Thất Lợi Sở Vấn**, cũng có tên là **Dược Sư Lưu Ly Quang Như Lai Bản Nguyên Công Đức**, cũng có tên là **Chấp Kim Cương Bồ Tát Phát Nguyên Yêu Kỳ**, cũng có tên là **Tịnh Trừ Nhất Thiết Nghiệp Chướng**, cũng có tên là **Sở Hữu Nguyên Cầu Giai Đắc Viên Mãn**, cũng có tên là **Thập Nhị Đại Tướng Phát Nguyên Hộ Trì**. Danh tự như vậy, ông nên phụng trì"

Khi Đức Bạc Già Phạm nói Kinh đó xong, thời các Đại Bồ Tát với chúng Thanh Văn, Trời (Deva), Rồng (Nāga), Dược Xoa (Yakṣa), Kiện Thát Bà (Gandharva), A Tô La (Asura), Yết Lộ Trà (Garuḍa), Khẩn Na La (Kinnara), Mạc Hô Lạc Già (Mahoraga), Người (Maṇuṣya), Phi Nhân (Amaṇuṣya), tất cả Đại Chúng.... nghe điều Đức Phật đã nói đều rất vui vẻ, tin nhận phụng hành.

KINH BẢN NGUYÊN CÔNG ĐỨC
CỦA BẢY ĐỨC PHẬT DƯỢC SƯ LƯU LY QUANG
QUYÊN HẠ

Ghi chú:

𑖀𑖄𑖔𑖔 𑖀𑖄𑖔𑖔 𑖀𑖄𑖔𑖔 𑖀𑖄𑖔𑖔 𑖀𑖄𑖔𑖔 𑖀𑖄𑖔𑖔 𑖀𑖄𑖔𑖔 𑖀𑖄𑖔𑖔 𑖀𑖄𑖔𑖔 𑖀𑖄𑖔𑖔

Tadyathā: kume kume _ini me dehi_ mati mati_ sapta-tathāgata-samādhi adhiṣṭhite

Tadyathā : Như vậy, liền nói Chú là

Kume kume :Sức mạnh, sức lực

Ini me dehi : ban cho tôi năng lực

Mati mati : quyết tâm tin nhớ

Sapta-tathāgata-samādhi adhiṣṭhite : Thần Lực gia trì của bảy Như Lai Tam Ma Địa

𑖀𑖄𑖔𑖔 𑖀𑖄𑖔𑖔 𑖀𑖄𑖔𑖔 𑖀𑖄𑖔𑖔 𑖀𑖄𑖔𑖔 𑖀𑖄𑖔𑖔 𑖀𑖄𑖔𑖔 𑖀𑖄𑖔𑖔 𑖀𑖄𑖔𑖔 𑖀𑖄𑖔𑖔

Ate mate paripāpa śodhane_ sarva pāpa nāsaya

Ate-mate : Tuệ siêu việt

Paripāpa śodhane :làm cho mọi tội lỗi được trong sạch

sarva pāpa nāsaya : Trừ diệt tất cả tội

𑖀𑖄𑖔𑖔 𑖀𑖄𑖔𑖔 𑖀𑖄𑖔𑖔 𑖀𑖄𑖔𑖔 𑖀𑖄𑖔𑖔 𑖀𑖄𑖔𑖔 𑖀𑖄𑖔𑖔 𑖀𑖄𑖔𑖔 𑖀𑖄𑖔𑖔 𑖀𑖄𑖔𑖔

Buddhe buddha-uttame ume kume buddha-kṣatra pariśodhane

Buddhe : Trong sự giác ngộ

Buddha-uttame ume : cột buộc trong sự giác ngộ tốt thượng

kume : Sức lực

Buddha-kṣatra pariśodhane : làm cho cõi Phật đều trong sạch

𑖀𑖄𑖔𑖔 𑖀𑖄𑖔𑖔 𑖀𑖄𑖔𑖔 𑖀𑖄𑖔𑖔 𑖀𑖄𑖔𑖔 𑖀𑖄𑖔𑖔 𑖀𑖄𑖔𑖔 𑖀𑖄𑖔𑖔 𑖀𑖄𑖔𑖔 𑖀𑖄𑖔𑖔

Dharme ni dharme mero mero meruśikhare _ Sarva akāla-mṛtyu nivāraṇi

Dharme ni dharme: Pháp hiện ra trong Pháp

mero mero : Cao lớn, diệu thắng (màu nhiệm vượt hơn hẳn)

meruśikhare : Đỉnh Tu Di

Sarva akāla-mṛtyu nivāraṇi: Chận đứng tất cả sự chết yểu không đúng thời

ब्रह्मिष् ब्रह्म ब्रह्मवैश्वानरं रक्षतुम्

Buddhiṣu buddhe buddha- adhiṣṭhanena rakṣa tume

Buddhiṣu buddhe: Giác ngộ trong mọi sự hiểu biết thông thái

buddha adhiṣṭhanena : Thân Lực gia trì của Đức Phật

rakṣa tume: Hộ giúp cho tôi

सर्वं देवा सम आसाम् समानं वारुतु मे

Sarva devā same asame _ sāman -vā-harantu me

Sarva devā same asame: Tất cả hàng Trời không có gì ngang bằng

sāman-vā-harantu me: Thân thuộc (gần gũi) liền khiến cho tôi tiêu trừ tai họa

सर्वं बुद्ध बोधिसत्त्व सम समे प्राप्स्यन्तु मे

Sarva buddha bodhi-satva śame śame praśamyantu me

Sarva buddha bodhi-satva: tất cả Phật Bồ Tát

śame śame: Yên bình, vắng lặng

praśamyantu me: cho tôi sự yên bình thù thắng

सर्वं ईति उपधावा

Sarva īti upadhāva

Sarva īti Upadhāva: Vượt qua khỏi tất cả nỗi nạn bệnh tật

सर्वं व्यधना सर्वं सत्त्वानाम् पुराणं पुराणं पुराय मे

Sarva vyādhana sarva satvānāmca pūraṇe pūraṇe pūraya me

Sarva vyādhana: tất cả người mạnh mẽ

sarva satvānāmca : với tất cả hữu tình

pūraṇe pūraṇe : Đầy đủ hai tư lương *Phước Đức Trí Tuệ*

pūraya me: tôi được đầy đủ

सर्वं आसा वैदुर्याप्रभासे

Sarva āsā vaidurya-prabhāse

Sarva āsā vaidurya-prabhāse: tất cả ưa muốn ánh sáng lưu ly (Lưu Ly

Quang)

सर्वं पाप क्षयाम् करे स्वहा

Sarva pāpa kṣayaṃ-kare _ svāhā

Sarva pāpa kṣayaṃ-kare: làm sạch hết tất cả tội lỗi

Svāhā : quyết định thành tựu

Hiệu Chính xong một Bộ gồm hai quyển xong vào ngày 08/02/2011